

Copil cu sufletul izvor

Aspiranta

Copil cu sufletul izvor

Mângâi cu gândul cuvintele nespuse
Dorind să văd copilul cu sufletul izvor,
El nu știe de-abis ori vorbele ascunse
E fluturașul clipei, stăpân pe al său zbor.
Și iată-l, vine, copilul cel hoinar
Aleargă către mine c-un crin îmbobocit,
Mă trage-n ploaia caldă, la margini de hotar
Să-mbrățișez lumina din noul răsărit.
Pășesc cu pietate prin iarba-nrourată,
Iar el îmi spune vesel să fiu mereu senină
Să râd nevinovat, ca-n vremea de-altădată,
Cu sufletul curat despovărat de vină.
Tristețea de o vrea pe-ascuns să mă doboare
Să fug de umbre reci și ceața vălurită,
Sălaş să-mi fac îndată la margine de zare
Printre copacii liberi și vorba nerostită.
Acest copil revine mereu în drumul meu
Când clipele de-a valma pe umeri se așează,
Mă duce acolo sus, în universul său
Și-mi spune tainic: "Neîncetat visează!"